

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/98/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5423200303
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5423200303.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov - matka: D. E., F. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. H., C. XXXX/X, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom v Ružomberku, Dončova 1451/21, IČO: 36 862 304, a otec: I. C., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom I. XXX, právne zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, IČO: 30 850 436, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky a o odvolaní otca proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. DK-8P/18/2023-668 zo dňa 13. júla 2023, takto

rozhodol:

Čiastočný rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. DK-8P/18/2023-668 zo dňa 13. júla 2023
p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaniami napadnutým čiastočným rozsudkom rozhodol tak, že: I. Maloletá A. B. C., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia sú povinní a oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. II. Súd upravuje styk otca I. C. s mal. A. B. C. tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletou A. každý páry kalendárny týždeň v utorok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a vo štvrtok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň vo štvrtok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 16:00 hod. do 19:00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v určenom čase začatia styku v mieste bydliska matky s dieťaťom a na rovnakom mieste maloletú matke po skončení styku v určenom čase odovzdá. III. E. D. E. je povinná maloletú A. B. C. na styk s otcom pripraviť a v určených časoch ju otcovi odovzdať. IV. Súd návrh otca na zverenie mal. A. B. C. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov zamietla.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh matky, ktorým žiadala zveriť maloletú A. B. C., nar. XX. X. XXXX, do osobnej starostlivosti matky, určiť, že maloletú A. B. C., nar. XX. X. XXXX budú zastupovať a spravovať jej majetok obaja rodičia, zaviazat' otca počnúc od 1. 3. 2023 prispievať na výživu maloletej A. B. sumou bežného výživného vo výške 350,- EUR mesačne, zaviazat' otca počnúc od 1. 3. 2023 prispievať na výživu maloletej A. B. sumou sporiaceho výživného vo výške 500,- EUR mesačne na špeciálne pre tento účel zriadený sporiaci účet maloletej, tiež zaviazat' otca zaplatiť matke zameškané bežné výživné na maloletú za čas od 1. 3. 2023 do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, a to v lehote do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Ďalej žiadala, aby sa styk otca s maloletou upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. B. vždy len v osobnej prítomnosti matky každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. a v nedeľu v čase od 15:00 hod.

do 17:00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 17:00 hod. do 18:00 hod. a v piatok od 17:00 hod. do 18:00 hod.

3. Otec návrhom žiadal, aby sa maloletá A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, zverila do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že každý z rodičov bude vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú A. B. striedavo po jednom týždni, a to od nedele od 17.00 hod. do nasledujúcej nedele do 17.00 hod. s tým, že otec I. C., nar. XX.XX.XXXX, vykonáva striedavú starostlivosť o maloletú A. B. v nepárny týždeň, t.j. maloletú A. B. si od matky D. E., nar. XX.XX.XXXX, preberá v párnú nedeľu o 17.00 hod. v mieste bydliska matky, pričom matka je povinná mal. A. riadne pripraviť a odovzdať otcovi, a matka vykonáva striedavú starostlivosť o maloletú A. v párný týždeň, t.j. maloletú A. si od otca preberá v nepárnu nedeľu o 17.00 hod. v mieste bydliska otca, pričom otec je povinný mal. A. riadne pripraviť a odovzdať matke. Zastupovať maloletú A. a spravovať jej majetok budú naďalej obidvaja rodičia. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov sa vyživovacia povinnosť k maloletej A. B. neurčuje.

4. Okresný súd uznesením č.k. DK-8P/18/2023-593 dňa 12.07.2023 čiastočne vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Námestovo sp. zn. DK-8P/18/2023 o úprave rodičovských práv a povinností k mal. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, upravil styk otca I. C. s mal. A. B. C. tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou A. každý párný kalendárny týždeň v utorok v čase od 15:00 hod. do 18:00 hod. a vo štvrtok v čase od 15:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň vo štvrtok v čase od 15:00 hod. do 18:00 hod. a v sobotu od 15:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme v určenom čase začatia styku v mieste bydliska matky s dieťaťom a na rovnakom mieste maloletú matke po skončení styku v určenom čase odovzdá. Vo zvyšnej časti súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že mal. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, pochádza z nemanželského vzťahu rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Rodičia spolu žili v bydlisku otca v jeho rodinnom dome vo I. len krátku dobu do 10.12.2022, celkovo cca 5 týždňov, z toho 1 mesiac po narodení maloletej. Otec v čase spolužitia podnikal prostredníctvom jeho spoločnosti. Sám vo výpovedi uviedol, že pracoval obvykle od 06.30 hod a domov sa vracal okolo 16.00 hod. Už len z tohto časového hľadiska je zrejmé, že sa nemohol starať o mal. A. rovnocenne ako matka (ako to uvádzal v návrhu), ktorá v dôsledku narodenia dcéry a výkonu starostlivosti o dieťa prestala pracovať (nastúpila na materskú dovolenku) a začala poberať materské a t.č. rodičovský príspevok. Pokiaľ aj rodičia krátky čas žili v spoločnej domácnosti u otca, nebolo dokazovaním preukázané, že by otec bez matky zabezpečoval starostlivosť o dieťa celodenne alebo dlhšiu dobu. Toto poprela matka, tiež svedkyňa C. E., ktorá sa zdržiavala v domácnosti otca po narodení mal. A. počas pracovných dní dlhšiu dobu, a otec neposkytol dôkazy, ktoré by vyvrátili tieto tvrdenia. Matka mu ponechala dieťa vo výlučnej starostlivosti vždy len na krátku dobu niekoľkých hodín (1-3 hodiny) v prípade jej odchodu na lekárske vyšetrenia, ku kaderníkovi a pod. Pokiaľ otec navštevoval matku s dieťaťom v jej byte po jej odchode, tak išlo o krátkodobé návštevy. Aj z výpovede otca vyplýva, že to bolo v čase obeda na 15 minút a chodieval aj večer po práci, kedy dcéru spolu kúpali. Ak by aj starostlivosť o dieťa v čase týchto návštev vykonávali obaja rodičia spoločne, išlo o krátky časový úsek dňa, t.j. podstatnú časť starostlivosti o dieťa realizovala matka. V čase jeho návštev matka opäť ponechala dieťa v starostlivosti otca bez jej prítomnosti len niekoľko krát v rozsahu 1 - 3 hodín na kočikovanie a v čase, keď si bola vybaviť osobné veci. Do 09.12.2022, v čase keď rodičia spolu nežili, ale ešte spolu komunikovali a stretávali sa najmä v domácnosti matky, otec nevyužil možnosť stretnúť sa s dcérou vo väčšom rozsahu ako cez obednú prestávku a určitý čas večer. Ani jedna vypočutá svedkyňa navrhnutá otcom nebola prítomná pri výkone starostlivosti otca či matky o mal. A., keď tieto nenavštevovali domácnosť otca v čase po narodení A.. Vyjadrovali sa len k starostlivosti otca o jeho dve dcéry v čase otcovho styku s dcérami pochádzajúcimi z rozvedeného manželstva otca, ktoré sú už v súčasnosti dospelé a ktoré boli v tom čase v predškolskom, resp. školskom veku. Ich výpoveď nepreukázala, že otec sa dokáže celodenne postarať po všetkých stránkach o dieťa vo veku mal. A.. Naviac mal. A. nie je dieťaťom bez zdravotných problémov, čo jednoznačne preukazuje obsah zdravotnej dokumentácie dieťaťa. Prekonala závažný akútny stav - enterorágiu (krvácanie z konečníka), tiež črevnú infekciu zapríčinenú enteropatogénnou Escherichia - coli, je stále sledovaná v gastroenterologickej ambulancii v Martine pre diagnózu malabsorbčný syndróm s prejavmi intolerancie kravského mlieka. Ďalej mal. A. v júni 2023 prekonala akútnu vaginitídu s ATB liečbou. Má diagnostikovanú hepatopátiu (choroba pečene bližšie neurčená), je ďalej liečená na ekzém. Dieťa pravidelne absolvuje s matkou 2x mesačne fyzioterapiu pre oslabenie brušného svalstva a asymetriu. V

dôsledku odporučenia fyzioterapeutky s ňou matka okrem terapie 4x denne cvičí. Na gastroenterológiu chodí matka s dcérou na vyšetrenia a kontroly pravidelne od decembra 2022 do Martina.

6. Okresný súd konštatoval, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené od incidentu, ku ktorému došlo medzi nimi pred ukončením spolužitia dňa 09.12.2022, pri ktorom malo dôjsť k fyzickému napadnutiu matky otcom. Matka bola 11.12.2022 ošetrená na urgentnom príjme a z predloženej správy z č.l. 34 vyplýva, že tam uviedla, že ju 09.12.2022 napadol partner a odvtedy má bolesti pravého lakťa. Lekár v správe konštatoval prítomnosť hematómu na pravom lakti a predpísal analgetiká a kľudový režim. Matka na otca pre napadnutie podala na polícii oznámenie, vec je predmetom konania o priestupku a nie je meritórne rozhodnutá. Otec napadnutie popiera, vyjadroval sa k nemu v odvolaní voči neodkladnému opatreniu č.k. 8P/15/2023-67 zo dňa 28.02.2023, keď uvádzal, že matka zaobchádzala s mal. A. neopatrne až jej drmalo hlavičkou, on išiel za matkou v obave o maloletú do izby, pričom matka stratila rovnováhu a zvalilo ju na detskú postieľku, ktorú zachytila aj lakťom. Matka na otca podala ďalšie oznámenia týkajúce sa toho, že otec mal ohroziť zdravie mal. A. v dôsledku toho, že otec nemá napojenú svoju domácnosť na verejný zdroj pitnej vody (potvrdenie o podaní oznámenia na polícii matkou na č.l. 29) a tiež pre udalosť zo dňa 19.03.2023, kedy mal otec ohroziť dcéru tým spôsobom, že ju viezol v aute bez autosedačky (potvrdenie o podaní oznámenia na polícii matkou na č.l. 95). Rodičia sa navzájom obviňujú, matka otca z toho, že črevná infekcia dcéry bola spôsobená úžitkovou vodou, na ktorú je napojená domácnosť otca, a otec matku z toho, že krvácanie zistené v stolici dcéry v novembri 2022 spôsobila matka pri zavádzaní teplomera, či rektálnej rúrky dcére. Ani jedno z uvádzaných obvinení rodičia hodnoverne nepreukázali. Spočiatku po odchode matky z domácnosti otca 10.12.2022 rodičia ešte komunikovali a otec aj navštevoval dcéru v domácnosti matky. Matka mu dieťa ponechala bez jej prítomnosti len niekoľko krát na kočikovanie, či na postráženie v čase jej neprítomnosti v domácnosti. V priebehu priestupkového konania týkajúceho sa incidentu z 09.12.2022 sa vzťahy, ako aj komunikácia rodičov, výrazne zhoršili. Otec tvrdil, že matka si ho v telefónne zablokovala, neskôr, že mu bolo po jej obvineniach doporučené kontaktovať sa s ňou len formou SMS. Matka zas tvrdí, že otec na jej telefonáty nereaguje, že komunikuje výlučne cez SMS. Otec prestal od apríla 2023 chodiť do domácnosti matky za dcérou (tvrdí, že má obavu aby ho matka opäť z niečoho neobvinila a že v domácnosti matky boli konflikty) a žiada o styk s dcérou v neprítomnosti matky. Matka súhlasí so stykom otca s dcérou v jej byte ale aj v inom prostredí, napr. v domácnosti otca, či na verejných priestoroch, ale len v jej prítomnosti argumentujúc ochranu zdravia dieťaťa, naviazanosťou dcéry na ňu a tým, že otec nie je schopný postarať sa o dieťa. Otec ponúknutú možnosť stretávať sa s mal. A. (čo vyplýva z doložených SMS správ matky z č.l. 521 - 591) mimo domácnosti matky, ale za jej prítomnosti, neakceptoval, preto jeho osobný styk s dcérou už viac ako 3 mesiace neprebíha a kontakt rodičov je len cez SMS bez určitého pozitívneho výsledku.

7. V konaní otec spochybňoval spôsobilosť matky riadne sa postarať o mal. A.. Uvádzal, že má podozrenie, že s matkou po psychickej stránke niečo nie je v poriadku a že mal. A. s matkou nemá vytvorenú pevnú citovú väzbu (napr. vo vyjadrení z 13.06.2023). Za tým účelom navrhoval vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie (na posúdenie schopnosti každého z rodičov starať sa o maloletú a vyjadrenie aký je najvhodnejší model starostlivosti rodičov o A.) a navyše aj z odboru psychiatrie (na zistenie, či sú u matky určité psychické indispozície brániace jej vo výkone osobnej starostlivosti o dieťa). Okresný súd poukázal na rozporuplné stanoviská otca, keď na jednej strane spochybňuje spôsobilosť matky vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú a na druhej strane žiadal najskôr návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zveriť maloletú do SOS a následne návrhom vo veci po podaní návrhu matky žiadal, aby súd meritórne rozhodol o zverení maloletej do SOS so striedaním po týždni, pričom pri takejto forme starostlivosti sa obaja rodičia podieľajú na osobnej starostlivosti rovnako. Otec svoje tvrdenia, či pochybnosti o spôsobilosti matky vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa, neodôvodnil takým konkrétnym konaním matky, z ktorého možno prijať záver, že jej konanie je v rozpore so záujmami a potrebami dieťaťa. Pokiaľ v návrhu uvádzal, že „pokiaľ žili v spoločnej domácnosti, robila mu matka výčitky a to i v noci a následne nebola schopná postarať sa o A. a on A. musel strážiť, kontrolovať, či matka k A. vstane, dá jej mlieko, prípadne tak musel urobiť sám“ tak tieto tvrdenia otca matka poprela a z výpovede svedkyne C. E. vyplýva, že jej dcéra sa prevažne a dobre starala o A. a otec sa podieľal na starostlivosti o dieťa málo aj kvôli pracovnej vyťaženosťi od 6:30 hod. do poobedňajších hodín. Okresný súd poukázal na to, že matka bola po sekcii, pričom prvé týždne po narodení dieťaťa sú náročné na zvládnutie prakticky celodennej starostlivosti (pri režime častého aj nočného kŕmenia). Jedná sa o náročné obdobie po fyzickej a psychickej stránke a pomoc od otca dieťaťa sa očakáva. Tomu, že matka zvládala starostlivosť o dcéru, nasvedčuje aj to, že otec nezmenil

svoj pracovný režim a aj po narodení dcéry pokračoval v podnikaní za nezmenených podmienok. Ďalším argumentom toho, že matka bola schopná výkonu osobnej starostlivosti o dcéru, je skutočnosť, že otec po prvom odchode matky s dcérou z ich spoločnej domácnosti v septembri 2022 a potom aj v decembri 2022 skutočnosť, že mal. A. je v starostlivosti matky ohrozená pre nejaké psychické problémy matky alebo nedostatočnú starostlivosť matky, neohlasoval na ÚPSVaR, resp. detskej lekárke, ani nerobil právne kroky, ktorými by bolo podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, či návrhu na úpravu rodičovských práv a povinností k dieťaťu. Urobil tak až vo februári 2023 podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým ale nežiadal vyňať maloletú zo starostlivosti matky, ale zveriť ju do SOS obidvoch rodičov v týždňových intervaloch.

8. Návrhu otca na nariadenie znaleckého dokazovania znalcami z odboru psychológie aj z odboru psychiatrie okresný súd nevyhovел, pretože považuje navrhnuté znalecké dokazovanie za nepotrebné vzhľadom na zistený skutkový stav a vykonané dokazovanie, tiež za nehospodárne navyšujúce trovy konania a neúčelne predlžujúce toto konanie začaté v marci 2023. Je toho názoru, že matka je spôsobilá zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú. Túto starostlivosť vykonáva od narodenia dieťaťa a ak by bola jej starostlivosť nedostatočná, nevhodná, tak by to muselo byť zistené pri častých lekárske kontrolách dieťaťa u pediatričky, tiež pri odborných lekárske vyšetreniach dieťaťa, u ďalších lekárov, ktorých lekárske správy matka predložila, pri hospitalizácii A. v nemocnici (18.11.2022 - 29.11.2022), pri opakovaných šetreniach rodinných pomerov opatrovníkom, pri psychologických konzultáciách na ÚPSVaR Dolný Kubín, ktorého sa matka zúčastňuje pravidelne (do 23.06.2023 spolu 18 konzultácií). Psychológ ÚPSVaR Dolný Kubín realizoval aj orientačnú psychodiagnostiku osobnosti oboch rodičov a v správe súdu neavizoval taký psychický stav matky, pre ktorý by maloleté dieťa v jej starostlivosti bolo ohrozené. Uvádza pretrvávajúce problémy vo vzájomnej komunikácii rodičov. Mal. A. bola od narodenia najskôr v starostlivosti pediatričky E. C. a od 01.03.2023 je v starostlivosti E. J.. Ani jedna z pediatričiek v zdravotnej dokumentácii dieťaťa, ktorú matka predložila, neuvádzala nedostatky v starostlivosti o dieťa, ani neoznamovali takéto skutočnosti k tomu oprávneným orgánom - ÚPSVaR, či prokuratúre, k čomu sú povinné pri zistení nedostatkov v starostlivosti ohrozujúcich život, zdravie, psychický vývin dieťaťa. Naopak E. J. vo svojej aktuálnej správe z 20.7.2023 uvádza kladné hodnotenie starostlivosti matky s konštatovaním, že matka sa o dieťa príkladne stará, dodržiava odporúčenia ohľadne starostlivosti a liečby dieťaťa. Na dopyt okresného súdu vyslovene uviedla, že dieťa na matku primerane reaguje, matku dieťa neodmieta. Už z výpovedi matky opisujúcich jej starostlivosť o A. je zrejmé, že jej starostlivosť o dieťa je až nadpriemerná, čo má racionálne dôvody, keď mal. A. je jediným dieťaťom matky (po viacerých abortochoch), narodeným predčasne, po prekonaní vážneho akútneho stavu vo veku 3 mesiacov s hospitalizáciou trvajúcou 12 dní, po prekonaní COVID-19, pričom v súčasnosti nemožno maloletú považovať za zdravé dieťa, keď naďalej je liečená na menej závažné diagnózy - črevná malabsorpcia s alergiou na bielkovinu kravského mlieka, na ekzém a je sledovaná pre hepatopatiu. V konaní nebolo zistené, že by matka bola v minulosti liečená na psychickú chorobu či poruchu, nevyplýva to ani zo zdravotnej dokumentácie dieťaťa (kde sa zisťujú a uvádzajú ochorenia rodičov). To, že matka má problémy v komunikácii a má potrebu na všetko, čo sa jej dotýka, reagovať a hneď (čo je zrejmé z jej ústnych prejavov na pojednávaní aj z obsiahlych písomných vyjadrení), nepreukazuje, že nie je schopná zabezpečovať riadne osobnú starostlivosť o dcéru. Súd považuje návrh otca na vypočutie E. C. ako svedkyne v prípade, že súd nevyhovie návrhu na znalecké dokazovanie za nadbytočné a neúčelné, keď súd má k dispozícii zdravotnú dokumentáciu mal. A. aj za čas, keď maloletá bola v starostlivosti E. C., pričom z nej nevyplýva zistenie nedostatkov v starostlivosti matky.

9. K otázke zverenie mal. dieťaťa do SOS okresný súd uviedol, že musia byť v zmysle § 24 ods. 2 ZoR splnené kumulatívne viaceré podmienky - záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa, súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do SOS, spôsobilosť oboch rodičov dieťa vychovávať a zabezpečovať jeho osobnú starostlivosť, schopnosť rodičov spolupracovať vo veciach týkajúcich sa dieťaťa. Ďalej zverenie do SOS musí byť v záujme dieťaťa s tým, že takto budú potreby dieťaťa lepšie zabezpečené ako v prípade jeho zverenia do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov. Hlavným kritériom pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do SOS je kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa. Ten vzhľadom na svoju závažnosť môže prevážiť nad záujmom rodiča (napr. jeho právo podieľať sa rovnocenne na výchove a osobnej starostlivosti o dieťa). Dôležité pre posúdenie vhodnosti SOS sú aktuálne pomery mal. dieťaťa, jeho zdravotný stav a vývinové potreby, jeho vzťah k obojmu rodičom, pri starších deťoch aj ich názor na SOS. Mal. A. je vo veku necelého 1 roka, je teda v útlom veku, kedy sa vytvára u dieťaťa bezpečná vzťahová väzba. Tá sa viaže na osobu, ktorá dieťa primárne opatruje (napĺňa jeho fyziologické potreby a ktorá s ním aktívne komunikuje), a tou osobou je prevažne matka

poskytujúca dieťaťu starostlivosť v najširšom rozsahu. Môže byť takouto vzťahovou osobou i otec, pokiaľ by on prevzal prevažnú starostlivosť o dieťa (otec na materskej dovolenke, resp. otec starajúci sa o dieťa bez matky), resp. aj iná osoba starajúca sa o dieťa pri trvalej absencii rodičov. Pre vznik bezpečnej vzťahovej väzby musí primárna opatrojúca osoba splniť dve požiadavky, a to stálosť a spoľahlivosť (stálosť - že o dieťa sa stará vždy jedna a tá istá osoba, spoľahlivosť - že o dieťa sa stará rovnakým spôsobom a na jeho signály reaguje rovnako). Z odbornej psychologicko-literatúry vyplýva, že bezpečná vzťahová väzba je predpokladom zdravého duševného vývinu dieťaťa. Správanie, vďaka ktorému sa dieťa bezpečne pripúta k svojej dôvernej osobe počas prvých dvoch rokov jeho života, zohráva dôležitú úlohu v ochrane jeho duševného zdravia, zdravého emocionálneho vývinu. O mal. A. sa stará jej matka, len krátko po narodení sa na starostlivosti podieľali obaja rodičia (je otáznave v akej skutočnej miere otec aj vzhľadom na jeho pracovnú vyťaženosť v období spolužitia), v starostlivosti matky neboli zistené nedostatky, medzi matkou a dieťaťom je vytvorený citový vzťah (z lekárskej správy, aj šetrenia opatrovníkom je zrejmé, že dieťa na matku reaguje primerane a pozitívne). Z uvedeného vyplýva, že pre mal. A. je matka v tomto veku najdôležitejšou osobou, ktorá pre dieťa predstavuje stálosť, istotu a ktorá zabezpečuje všetky potreby dieťaťa. Mal. A. na otca nie je zvyknutá, kontakty s otcom boli od ukončenia spolužitia rodičov v decembri 2022 obmedzené a krátke a od apríla 2023 sa kontakty otca s dcérou úplne prerušili. Vyňatie mal. A. zo starostlivosti matky by mohlo spôsobiť narušenie vzťahovej väzby a citovú ujmu u dieťaťa. Z hľadiska vyššie uvedených vývinových potrieb dieťaťa, s prihliadnutím na zhoršený zdravotný stav maloletej (riešený najmä matkou, ktorá s dieťaťom chodí na preventívne aj odborné vyšetrenia, na fyzioterapie) vyžadujúci zvýšenú starostlivosť, nie je v záujme mal. A. jej zverenie do SOS a najvhodnejším riešením pre dieťa pri aktuálnych pomeroch je ponechanie maloletej v starostlivosti matky. Ďalším dôvodom nevhodnosti SOS v tomto prípade je rodičovský konflikt a neschopnosť spolupráce rodičov vo veciach maloletej. Z uvedených dôvodov okresný súd s poukazom na § 36 ods. 1 ZoR a § 24 ods. 1 ZoR návrhu matky na zverenie mal. A. do jej osobnej starostlivosti vyhovel a návrh otca na zverenie maloletej do SOS zamietol z dôvodu, že je v rozpore s najlepšimi záujmami dieťaťa. Zároveň určil, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

10. Okresný súd ďalej s poukazom na § 25 ods. 2 ZoR, § 24 ods. 5 ZoR upravil styk otca s mal. A. tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, t.j. v totožnom rozsahu ako bolo rozhodnuté neodkladným opatrením nariadeným vo veci uznesením zo dňa 12.07.2023 len s tým rozdielom, že posunul začiatok a koniec stretávania v určených dňoch styku o jednu hodinu (od 16:00 hod. do 19:00 hod.) a to s prihliadnutím na súčasný denný režim dieťaťa uvedený matkou na pojednávaní 13.07.2023. V prípade zverenia dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov je potrebné, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného styku s rodičom, s ktorým nežije, aby sa aj on mohol podieľať na starostlivosti a výchove dieťaťa a boli vytvorené podmienky pre zachovanie vzťahu dieťaťa k obidvom rodičom, pričom rozsah styku musí zohľadňovať najlepší záujem dieťaťa, t.j. jeho pomery, akými sú vek a vývinové potreby, zdravotný stav dieťaťa, citové väzby dieťaťa. Ako už bolo uvedené, osobný vzťah dieťaťa s otcom sa už nerealizuje viac mesiacov (od apríla 2023) a aj v predchádzajúcom období po ukončení spolužitia rodičov v decembri 2022 sa otec stretával s dcérou, až na niekoľko výnimiek, len v prítomnosti matky na krátky čas. Preto je najskôr potrebné obnoviť vzťah otca s dcérou. Vzhľadom na dĺžku odlúčenia otca s maloletou, na nízky vek dieťaťa, na zdravotný stav dieťaťa, vyžadujúci zvýšenú starostlivosť, na skutočnosť, že starostlivosť o dieťa zabezpečovala aj v čase krátkeho spolužitia rodičov v rozhodujúcej miere matka, okresný súd určil intenzitu úpravy styku dva krát týždenne v časovom rozsahu troch hodín, ktorý považuje za primeraný pomerom dieťaťa. Dieťa si od otca odvyklo, preto je potrebné, aby si na otca najskôr zvyklo a vytvorilo si k nemu dôveru. Okresný súd je názoru, že zdravotný stav maloletej umožňuje, aby sa styk realizoval bez prítomnosti matky. Je pravda, že mal. A. nie je dieťaťom bez zdravotných problémov. Prekonala závažný akútne stav - enterorágiu (krvácanie), tiež črevnú infekciu a je stále sledovaná v gastroenterologickej ambulancii v Martine s kontrolami raz za dva mesiace, aktuálne pre malabsorbčný syndróm s prejavmi intolerancie kravského mlieka, pre ktorý je nastavená na formulu Neocate a užíva probiotiká. Stravovací režim však má porovnateľný so zdravými deťmi v jej veku, avšak mlieko, resp. mliečna formula je nahradená formulou Neocate a do súčasnosti mala už do zavedených príkrmov vylúčené mliečne produkty s tým, že podľa posledného odporúčania lekárky má matka začať pridávať do stravy vždy jeden mliečny produkt tri dni v týždni (pondelok, streda, piatok). Pri určenom rozsahu styku nevystáva problém so stravovaním, keď otec nebude pri rozsahu stretnutia tri hodiny zabezpečovať dieťaťu stravovanie. V prípade potreby môže podať dieťaťu malý pokrm, ktorý je pre dieťa vhodný a na ktorý je zvyknutá a nerobí jej problémy. Je na matke, aby otcovi dala inštrukcie, čo môže mal. A. otec v prípade potreby dať zjesť. V prípade predpokladaného postupného rozširovania styku

otec môže dieťaťu zabezpečiť bežne dostupný sterilizovaný pokrm vhodný pre maloletú, dokonca aj v bio kvalite, resp. matka môže na styk prichystať dieťaťu aj vhodnú stravu. Pri realizácii styku nie je preto nevyhnutná príprava stravy otcom. Ďalšia diagnóza hepatopatia je liečená liekom podávaným jeden krát denne a kontrolnými odbermi krvi a diagnóza brušná distáza je riešená fyzioterapiou - cvičením viackrát denne, ktoré môže matka aj naďalej pravidelne vykonávať v priebehu dňa, kedy nie je určený styk s otcom). Čo sa týka vaginálneho zápalu, nejde o chronické ochorenie, ale o akútne ochorenie, ktoré maloletá prekonala v júni 2023, pričom podľa lekárskej správy stav sa upravil a t.č. nevyžaduje lekársku intervenciu. Čo sa týka diagnózy ekzém, uvedená diagnóza s popisom v lekárskej správe dermatologičky nevyučuje styk otca s dieťaťom v určenom rozsahu. Vzhľadom na rozsah a čas styku nie je nutné realizovať kúpanie dieťaťa a ošetrovanie ekzému. Samozrejme v prípade určitého akútneho ochorenia maloletej (potvrdeného lekárom) je choroba dieťaťa objektívnou prekážkou dočasne brániacou realizáciou styku do prekonania akútneho stavu. Jedná sa o dieťa, ktoré sa vyvíja primerane veku, nemá žiadne problémy neurologického, psychického charakteru, ktoré by vyžadovali neustálu prítomnosť matky. Dieťa sa má postupne socializovať, kontaktovať aj s inými ľuďmi a u detí vo veku A. nebýva problém nadviazať osobný kontakt s otcom aj v prípade, že dlhšie ku kontaktom nedochádzalo. Dôležité je, aby sa vzťah budoval postupne, najskôr len v priebehu niekoľkých hodín s postupným rozširovaním styku. Navyše je vysoká pravdepodobnosť, že prítomnosť matky pri styku bude pôsobiť rušivo vzhľadom na konfliktnú komunikáciu rodičov a neschopnosť ich dohody vo veciach dieťaťa a napätie pri styku by sa negatívne prenášalo aj na dieťa. Tiež je prirodzené, že v prípade prítomnosti matky si dieťa bude vyžadovať jej pozornosť a starostlivosť, tak ako je zvyknuté a je menší priestor na budovanie vzťahu a dôvery medzi dieťaťom a otcom. Z uvádzaných dôvodov súd určil rozsah styku na tri hodiny, dva krát do týždňa a styk rozčlenil na párne a nepárne týždne, aby každý druhý týždeň styk pripadal aj na víkendový deň, kedy otec nie je vyťažovaný pracovnými povinnosťami.

11. K určení vyživovacej povinnosti k dieťaťu okresný súd uviedol, že pre rozhodnutie vo veci výživného je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, pričom ohľadom rozhodnutia o výkone osobnej starostlivosti a o styku bol vykonaným dokazovaním dostatočne zistený skutkový stav pre rozhodnutie o tejto časti výkonu rodičovských práv a povinností. Okresný súd preto s poukazom na § 211 ods. 2 CSP rozhodol týmto čiastočným rozsudkom o osobnej starostlivosti o dieťa a o úprave styku. Takýto postup je v súlade aj s potrebou čo najrýchlejšej úpravy pomerov mal. dieťaťa (v zmysle čl. 12 CMP § 30 CMP). O trovách konania bude s poukazom na § 262 ods. 3 CSP rozhodnuté rozsudkom, ktorým súd rozhodne aj o zvyšnom predmete konania, t.j. o vyživovacej povinnosti rodičov.

12. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka cestou právneho zástupcu z dôvodu, že výrok č. II. čiastočného rozsudku je vecne aj procesne nesprávny, pretože konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozhodnutie je navyše nepreskúmateľné. Matka vzhliada na nesprávnosť vydaného rozhodnutia v tom, že otec sa má stretávať s maloletou bez prítomnosti matky. Matka poukázala na nahrávku, ktorá dokumentuje priebeh takéhoto styku, ktorý maloletú A. traumatizuje a psychicky ničí. Pre maloletú je otec úplne cudzím človekom, ktorého nevidela viac ako 4,5 mesiaca. Otec neprejavuje k maloletej dostatočnú mieru empatie a nevhodným spôsobom uplatňuje jemu neodkladným opatrením zverené právo. V poslednom vyjadrení kolízny opatrovník priamo odporúčal začať s realizáciou styku s maloletou zo strany otca len v prítomnosti matky. Okresný súd nedisponoval iným hodnoverným dôkazom, vo svetle ktorého by bolo možné posúdiť vplyv realizácie takejto formy styku otca s maloletej bez prítomnosti matky. Otec nikdy v minulosti nemal v starostlivosti tak malé dieťaťko a už vôbec nie dieťaťko s tak závažnými zdravotnými diagnózami. Matka má za to, že je na mieste, aby vzhľadom k nízkemu veku maloletej, jej zdravotnému stavu a aj s poukazom na to, že otec sa nikdy o maloletú nestaral a nezaujímal a maloletá ho defacto nepozná, bol prvotný styk otca s maloletou realizovaný aspoň najbližší kalendárny rok v prítomnosti matky. Maloletá má navyše právo vyrastať v zdraví nezávadnom prostredí a tak, aby jej zdravie nebolo ani len čiastočne ohrozené. Rodinný dom otca nemá preukázateľne zabezpečený zdroj pitnej a kontrolovanej vody. Táto okolnosť, na ktorú vydané rozhodnutie tiež nereaguje, vytvára objektívnu nemožnosť nielen zverenia maloletej otcovi, ale aj prekážku možnosti styku otca s maloletou bez prítomnosti matky. Matka preto žiadala výrok II. rozsudku zmeniť tak, že súd upraví styk otca s mal. vždy v prítomnosti matky D. E. a to každý páry kalendárny týždeň v utorok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a vo štvrtok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň vo štvrtok v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 16:00 hod. do 19:00 hod.

13. Proti rozsudku podal odvolanie tiež otec, ktorý namietal, že napadnutým rozsudkom mu okresný súd uprel právo na rovnocennú starostlivosť. Otec vo svojich podaniach aj výpovediach uvádzal, že ku A. vstával v noci a krmil ju z fľašky, prebaľoval ju, kúpil, uspával ju, venoval sa jej. Trvá na tom, že sa o A. staral rovnocenne ako matka, a to napriek tomu, že chodil do práce. Tvrdenia matky tu odporujú tvrdeniam otca, a preto bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Okresný súd považoval za dostatočnú výpoveď svedkyne C. E., ktorá sa ale vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 13.07.2023 až pozoruhodne držala toho, čo uviedla matka na pojednávaní dňa 16.05.2023 a bola pripravená, čo má vypovedať, aby sa jej výpoveď zhodovala s výpoveďou matky. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že dochádza k manipulácii výpovedí. Otec si na základe uvedeného nemá možnosť vybudovať akýkoľvek vzťah s dieťaťom, nakoľko namiesto toho, aby bol s dieťaťom otec, je s ním stará matka (p. C. E.), ktorá otcovi bráni vo výchove dieťaťa už tým, že zasahuje do jeho oprávnenej starostlivosti ako neoprávnená osoba a tiež ovplyvňuje konanie matky. Z rozhovoru s E. B. C. je otcovi známe, že v čase jej návštevy v domácnosti tam C. E. nebola, čo svedčí o tom, že tvrdenia otca sú pravdivé (C. E. bola po narodení A. v domácnosti otca iba pár dní, nezdržovala sa tam dlhšiu dobu), a preto nie je oprávnená vyjadrovať sa k tomu, v akej miere sa otec o A. staral. C. E. má psychické problémy a berie lieky, a preto otec žiada jej výpoveď posúdiť ako neodôvodnenú. Otec navrhoval dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať, že v prvých dňoch a týždňoch života maloletej A. zabezpečoval starostlivosť o dieťa celodenne a po dlhšiu dobu, a to práve mal potvrdiť výsluch spomínanej E. B. C., ktorý okresný súd zamietol a otec na ňom trvá aj v odvolacom konaní. Podľa otca podstatnú časť starostlivosti realizovala nie matka, ale psychicky chorá stará matka, ktorá na pojednávaní uviedla, že sa o dieťa starajú aj jej nevesty, čo otec vníma ako veľmi vážnu skutočnosť. V zmysle § 25 ods. 4 zákona o rodine „Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerné neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.“

14. Okresný súd situáciu vyhodnotil nesprávne, keď uviedol, že do 09.12.2022 nevyužil možnosť stretnúť sa s dcérou vo väčšom rozsahu. Matka svojvoľne od otca odišla, zobrala si maloleté dieťa, čo možno chápať ako zámerné bránenie v styku s otcom. Opakované bránenie v styku otca s dieťaťom je bežnou praxou matky, vymýšľa si rôzne nepravdivé obvinenia, deštruuje otca, obviňuje ho, že sa nedokáže o dieťa postarať, agresívne atakuje otca cez smsky, kontroluje ho, devaluje a psychicky týra. Okresný súd posudzuje starostlivosť otca ako nerovnocennú bez akejkoľvek rovnoprávnosti a vychádza z toho, že o A., ktorá nie je dieťaťom bez zdravotných problémov, sa vie lepšie postarať matka, čím bezdôvodne uberá právo otcovi na starostlivosť o dieťa. V súdnom spise sú založené 3 protokoly o skúške vody, ktoré preukazujú jej nezávadnosť. Na druhej strane, z prepúšťacej správy A. zo dňa 29.11.2022 z Univerzitnej nemocnice v Martine od E. K. L. vyplýva o.i. diagnostický záver mechanické poranenie teploterom.

15. Okresný súd poukázal na rozporuplné stanovisko otca, keď na jednej strane spochybňuje spôsobilosť matky vykonávať osobnú starostlivosť a na druhej strane žiadal (a žiada) A. zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Otec svoje podozrenie na psychické problémy matky najskôr vyhodnotil tak, že najlepšie by bolo, keby sa o A. starali s matkou rovnako. Postupom času otec nadobudol istotu, že je absolútne nevyhnutné, aby spôsobilosť matky starať sa o dieťa preskúmal znalec. Otec zdôraznil, že úloha otca pri výchove dieťaťa je veľmi potrebná, žiaduca a dokonca dáva dieťaťu vyššiu mieru stability a sociability. Je neprípustný argument, že s prihliadnutím na zhoršený zdravotný stav maloletej A. je najvhodnejším riešením ponechanie maloletej A. v starostlivosti matky. Zdravotný stav A. je riešený najmä matkou, lebo matka otcovi podieľať sa na starostlivosti o A. vôbec nedovolí. K incidentu zo dňa 09.12.2022 uviedol, že matka si celý tento príbeh vymyslela. Súd uznesením DK-8P/18/2023-595 zo dňa 12.07.2023 rozhodol o návrhu ako otca na nariadenie neodkladného opatrenia, a to tak, že dočasne upravil styk otca s maloletou A.. Matka už pri tom, ako sa túto informáciu dozvedela, jasne dala najavo, a to aj priamo pred súdom, že maloletú A. otcovi nedá, opakujúc pri tom svoje obvyklé argumenty. Maloletá A. bola v dňoch od 17.07.2023 do 25.07.2023 hospitalizovaná. Počas hospitalizácie sa matka správala spôsobom, ktorý je neštandardný, napríklad odmietla dezinfekciu izby. Po prepustení doručila súdu vyjadrenie, v ktorom vysvetľovala, prečo dieťa otcovi v určených časoch nedá. Dňa 01.08.2023 matka súdu doručila ďalšie podanie, v ktorom vysvetľovala, prečo nie je možné v najbližších týždňoch dieťa odovzdať otcovi. Následne sa bol otec osobne informovať u detskej pediatričky E. J., ktorá mu uviedla, že nevidí dôvod, prečo by sa s maloletou nemohol stretnúť. Uvedené konanie matky naplní skutkovú podstatu bezdôvodného a zámerného neumožnenia styku druhému rodičovi s maloletým dieťaťom. Aby otec dieťa vôbec mohol vidieť, matke vždy ustúpil a s dieťaťom sa stretáva tak, že podľa požiadaviek matky s dieťaťom určený čas trávi na ihrisku alebo niekde vonku, za prítomnosti tretích osôb. Konanie matky je dôsledkom psychickej poruchy, matka nie je psychicky v poriadku, čo otcovi medzi riadkami

naznačujú aj lekári a zdravotnícki pracovníci, ktorí s matkou prichádzajú do kontaktu, nikto z nich to však nenahlási, aby sa to oficiálne začalo riešiť. Otec navrhol, aby krajský súd po vykonaní dokazovania napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo DK- 8P/18/2023-668 zo dňa 13.07.2023 zmenil tak, že maloletú A. v zmysle § 25 ods. 4 zákona o rodine zverí do osobnej starostlivosti otca a pre prípad, že by krajský súd tomuto návrhu nevyhovel, navrhol, aby maloletú A. zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

16. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že skutkové tvrdenie a právne závery, o ktoré sa opiera odvolanie otca, sú nepreukázané, právne irelevantné a navyše preukazujúce nespôsobilosť otca realizovať osobnú starostlivosť o maloletú. Podané odvolanie otca je neodôvodnené a neopodstatnené v celom rozsahu. Otcom napádané rozhodnutie neupiera otcovi právo na rovnocennú starostlivosť o maloletú. Otec sa o maloletú začal zaujímať až potom čo zistil, že matka v rámci daného konania žiada priznanie spravodlivého výživného k maloletej, ktoré bude zodpovedať majetkovým pomerom otca, ktorý je eurový miliónár vlastiaci niekoľko lukratívnych a až luxusných nehnuteľností, aktívnu obchodnú spoločnosť, ktorej je 100 % spoločníkom, ale aj niekoľkostotisícové úspory na účtoch v bankách, ktoré pri prvom výsluchu pred súdom otec priznal a následne neuveriteľným spôsobom priamo pred súdom poprel. Aj tento obrat v jeho tvrdení preukazuje, že tvrdenia otca je potrebné brať s nadhľadom, pretože tento nemá žiadne problémy meniť na súde svoje výpovede. Jediným motívom konania otca, ktorý z pohľadu matky len predstiera záujem o striedavú starostlivosť či dokonca výlučnú starostlivosť, je zjavne eliminácia možnosti priznania plnohodnotného výživného pre maloletú. Otec v odvolaní predstiera pripravenosť starať sa o maloletú, ale keď ho matka poprosila, aby jej prispel na sedačku pre maloletú, tento to doteraz neurobil, a taktó odmietavo sa stavia aj k ostatným potrebám maloletej. Maloletá k otcovi nemala a nemá vytvorené žiadne citové väzby a to práve v dôsledku správania sa otca, ktorý sa o maloletú až do začatia súdneho konania nezaujímal. V konečnom dôsledku videozáznam z preberania maloletej, ktorá je vo veku, kedy nie je možné s touto inscenovať jej správanie a dopredu si ho nacvičiť, je toho jasným dôkazom. Uvedený videozáznam predložený matkou navyše jasne preukazuje absenciu čo i len základnej empatie na strane otca, ktorý sa k maloletej stavia doslova ako k „veci, ktorú vyhral“ a ktorú vníma len ako prostriedok dokazovania si svojho postavenia a prejavovania dominancie vo vzťahu k osobe matky. Otec nehovorí pravdu o jeho pracovnom čase, pretože tento matka dostatočne určito a presne aj so starou matkou maloletej opísali, nakoľko určitý čas po narodení maloletej matka žila s otcom v jeho dome. C. E. na súde vypovedala pravdu, v jej výpovedi nie sú žiadne rozpory a na rozdiel od otca svoje výpovede nemenila. V tomto smere je zo strany otca dokonca trúfalé, ak túto osobu v odvolaní opäť bez akýchkoľvek dôkazov označuje za duševne chorú, čo nie je pravda, nakoľko C. E. sa nikdy neliečila na psychiatrii a nikdy neužívala žiadne psychofarmaká. Výsluch svedkyne E. B. C. nie je spôsobilý objasniť veci podstatné pre rozhodnutie, a nemôže viesť k potvrdeniu, že otec mal údajne zabezpečovať starostlivosť o maloletú v prvých týždňoch jej života celodenne a po dlhšiu dobu. Postup okresného súdu vo vzťahu k tomuto obštrukčnému návrhu otca bol správny. Menovaná svedkyňa nežila a nebola v domácnosti otca a matky, a preto objektívne nemôže k tejto otcov fabrikovanej okolnosti nič relevantné uviesť, navyše ak by otec matke pomáhal so starostlivosťou o maloletú, matka by si nemusela na pomoc volať svoju matku - C.. Záver okresného súdu o tom, že podstatnú časť doterajšieho života zabezpečovala starostlivosť o maloletú jedine a výlučne matka, je plne opodstatnený a podložený dôkazmi. Nesúhlasné vyjadrenie otca nie je podložené žiadnym dôkazom. Ním navrhnutý a súdom vypočutí svedkovia k tejto otázke ani len nevypovedali. O maloletú sa stará a starala matka, a to, že jej so starostlivosťou pomáha stará matka maloletej, nie je nič zvláštne ani neprípustné, práve naopak, buduje sa tak vzťah maloletej k starej matke, ktorá ako skúsená osoba môže maloletej poskytnúť svoj pohľad na život a svet, a tak obohatiť jej duševný rozhľad a obzor. Zaujímavosť z pohľadu matky skôr vyznieva spoliehanie sa otca, a opakované spomínanie otca, na pomoc akejsi legendárnej „tety M.“, ktorá nemá k maloletej žiadny ani len rodinný vzťah a ide o úplne cudziu osobu. Otcovi je asi potrebné tiež pripomenúť, že matka od otca odišla najmä preto, že mala možnosť na vlastnej koži sa presvedčiť, že otec je schopný fyzického násillie voči žene. Odfotografované následky jeho útoku voči osobe matky majú úplne jednoznačnú výpovednú hodnotu, pričom otec ani len nepoprel, že ide o následky po jeho zákroku voči matke. Jeho opis udalostí z decembra 2022 prezentovaný v odvolaní je zjavne účelový a vedený snahou vyvinúť sa z následkov svojho konania, ktoré sú nezvratné a jednoznačne preukazné. Otec nedokáže s matkou komunikovať otvorene a transparentne, aj komunikácia s matkou je pre neho len prostriedkom presadzovania jeho vôle za každú cenu a v každej situácii. Obviňovanie matky zo strany otca, že táto má trpieť nejakou duševnou poruchou, je ničím nepodložené, je len difamujúcim a dôkazmi nepodloženým tvrdením, ktoré preukazuje kam až je otec ochotný zájsť, aby presadil svoje zábery. V takom nízkom veku, v akom sa maloletá nachádza, je prirodzené, že sa o maloletú vie

lepšie postarať matka, teda osoba, ktorá maloletú priviedla na tento svet. Popieranie tohto záveru zo strany otca je nielen necitlivé, ale aj doslova nerozumné a svedčiacie o absencii schopnosti otca vžiť sa do pocitov iného. Navyše matka je vyštudovanou zdravotnou sestrou a aj v tomto smere má vytvorené lepšie predpoklady starať sa o maloletú, ktorá trpí závažnými zdravotnými diagnózami a vyžaduje si zvýšenú starostlivosť a aj pozornosť, ktorej jednoducho otec ani len nie je schopný. Otec úplne bagatelizuje zdravotné komplikácie maloletej a na priamu otázku, aby súdu vysvetlil, ako sa mieni o maloletú postarať a aké cvičenia je potrebné s ňou denne vykonávať, nevedel odpovedať, pretože mu nie sú známe medicínske a zdravotnícke postupy, ktoré je na mieste vo vzťahu k starostlivosti o zdravie maloletej uplatňovať na dennodennej báze. Matka popiera, že by maloletej spôsobila akékoľvek zranenie konečníka, tento záver nevyplýva zo žiadnej lekárskej správy a nebol potvrdený žiadnym lekárskeým vyšetrením. Ak by otcovi záležalo na zdraví maloletej, už by dávno zabezpečil napojenie svojho domu na verejný vodovod, čo pre neho ako majiteľa stavebnej formy nemôže byť žiadny problém. Snaha otca, aby znalec skúmal spôsobilosť matky starať sa o maloletú, keď maloletá je vždy matkou riadne nakrmená, je postarané o jej pitný režim, táto má dostatok spánku, je krásne a primerane počasie oblečená, a navyše je zabezpečená potrebná lekárska starostlivosť o ňu, keď aj kolízny opatrovník učinil kontrolu pomerov na starne matky a nič indukujúce nespôsobilosť matky starať sa o maloletú nezistil, je úplne nadbytočná a doslova obštrukčná. Okresný súd dostatočne určito zistil, že matka je plne spôsobilá starať sa o maloletú a tejto v jej starostlivosti nič nechýba. Matka celý svoj život podriadila potrebám a záujmom maloletej, čo nevidí iba ten, kto to nechce vidieť. Maloletá nie je vo vážnom a ani v žiadnom ohrození života zo strany matky, pričom jej psychický a fyzický vývoj nie je ohrozený a pre prijatie takýchto neodôvodnene otcom vyslovených záverov nie je v spise prítomný žiadny dôkaz. Stres a traumy spôsobuje maloletej len otec, a to jeho nekritickým postojom a necitlivým vnímaním reality a potrieb maloletej. Opis udalostí pri preberaní maloletej zo strany otca sa vyznačuje značnou dávkou dezinterpretácie a podsúvania nenáležitých vývodov otca, ktoré tento zamieňa s pravdou a realitou.

17. V danej veci neexistujú žiadne predpoklady na zverenie maloletej do výlučnej osobnej starostlivosti otca, a to s poukazom na sumár vyššie uvedených okolností, ktoré otca principiálne diskvalifikujú z práva na zverenie maloletej do jeho starostlivosti, či do striedavej starostlivosti. Otec aj v súčasnosti po prebratí maloletej bez ohľadu na to, ako sa táto cíti a ako reaguje, neinformuje matku, kde sa s maloletou nachádza a čo s ňou robí a ako s ňou trávi čas. Matka má pritom informácie o tom, že otec s maloletou netrávi čas uňho doma a potom je otázka, kde sa maloletá nachádza, kto sa o ňu stará a v akom prostredí sa nachádza. Matka sa dôrazne ohradzuje voči tvrdeniam otca na jej adresu, ktoré majú dehonestujúcu povahu, a aj proti jeho nepodloženým a účelovým obvineniam o tom, že matka maloletú deprimuje. Návrh otca prednesený až v odvolaní je úplne zmätočný a nelogický, na strane jednej sa otec z materiálnych dôvodov domáhal pred súdom prvého stupňa striedavej starostlivosti – teda sám priznával spôsobilosť matky o maloletú sa starať, a dnes sa domáha zverenia do jeho osobnej starostlivosti. Otec nemá predpoklady na to, aby sa o maloletú trvalo staral, a podmienky na nariadenie osobnej starostlivosti o maloletú nie sú v danej veci naplnené rovnako ako podmienky na nariadenie striedavej starostlivosti. Pre maloletú by bolo zverenie do striedavej starostlivosti či dokonca osobnej starostlivosti otca katastrofou, nakoľko otec osvedčil, že nemá ani morálne predpoklady, ani osobnostné danosti, ani časové možnosti, aby takúto formu starostlivosti o maloletú mohol vykonávať. Vzhľadom týmto skutočnostiam, si matka dovoľuje podať návrh, aby odvolací súd odvolaniu otca nevyhovel.

18. Otec v písomnej reakcii na vyjadrenie matky poukázal na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Námestovo DK8P/18/2023-595 zo dňa 12.07.2023, ktorým súd rozhodol o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že dočasne upravil styk otca s maloletou A. bez prítomnosti matky. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že A. je dieťaťom, ktoré sa vyvíja primerane veku, nemá žiadne problémy neurologického, psychického charakteru, ktoré by vyžadovali neustálu prítomnosť matky. Uvedené uznesenie súdu bolo potvrdené krajským súdom, kedy aj krajský súd dal za pravdu okresnému súdu, a teda aj otcovi, že vydanie neodkladného opatrenia o dočasnej úprave styku otca s dcérou bez prítomnosti matky, je dôvodné. V neposlednom rade aj kolízny opatrovník sa vo svojom vyjadrení zo dňa 04.10.2023 vyjadril, že v prípade prítomnosti matky počas stretávania sa otca s maloletou by dochádzalo k napätej atmosfére, ktorá by bola pre maloleté dieťa nevhodná. Niet teda pochýb o tom, že pri stretávaní A. s otcom osobná prítomnosť matky by bola nevhodná. Matka A. vychováva v negatívnej atmosfére voči otcovi, plnej útokov a osočovania. Matka robí z maloletej chorú a následne jej zdravotný stav používa ako zbraň voči otcovi. Od podania odvolania otcom proti rozsudku vo veci samej (17.08.2023) sa stretávanie otca s maloletou na základe neodkladného opatrenia horko - ťažko realizuje. Matka dáva dieťa otcovi neskoro, vždy až po 16tej (hoci podľa neodkladného opatrenia je povinná dieťa otcovi odovzdať o

15tej), odovzdanie zdržiava, nechce dieťa pustiť, dlho sa s ním lúči. Počas stretnutí matka otca neustále kontroluje, kde je a s kým je, sleduje ho - volá susedom otca a presne vie, či otec prišiel s malou k sebe domov alebo nie. Stretnutia otca so A. sú vždy radostné, naplňajú otca a máme za to, že aj A.. V mesiaci september (20.09.2023) po stretnutí so A. matka poslala otcovi sériu sms-správ, v ktorých uviedla, že A. vyťahla z deky a že A. bola úplne mokrá a následne otca obvinila, že sa A. po stretnutí s ním urobili zapareniny na zadočku. Obvinenie zo zlého zdravotného stavu A. otec tiež konzultoval s detskou pediatrikou a táto mu potvrdila, že takáto reakcia kože nemôže vzniknúť po 1 až 3 hodinách, že ide o dlhodobejšiu záležitosť. Nakoľko otec nemá pri sebe kartičku poistenca A., nemohol s ňou ísť na lekárske ošetrovanie a teda požiadal matku, aby išla na toto ošetrovanie ona, resp. že tam pôjdu spolu, čo matka odmietla. Otec to považuje za vážne zanedbanie práv dieťaťa. Matka, aby dokázala otcovi, aký je neschopný pri prebaľovaní, vyhotovila a rozšírila fotografiu malej A., ktorá sa javí ako detská pornografia. Pri siedmom vyjadrení matky zo dňa 26.09.2023 bolo uvedené, že prílohou podania je 23 ks fotografií, ktoré súd ale otcovi neposlal. Otec nechce predmetnú fotografiu prikladať ako prílohu z dôvodu, že túto nechce šíriť, nakoľko jej obsah považuje otec za veľmi citlivý. Matka prostredníctvom Slovenskej pošty zaslala list adresovaný tretej osobe: COR-MEDICAL, s.r.o., s dátumom podania 26.09.2023, ktorého obsahom bola taktiež obnažená fotografia dieťaťa, čo je v absolútnom rozpore s právami dieťaťa na zachovanie jeho súkromia, osobnosti, bezpečia a je to extrémnym porušením práv na ochranu osobnosti dieťaťa a taktiež práv na ochranu jeho osobných údajov. Listom sa zasahuje aj do osobnostných práv otca, kde matka o otcovi minimálne pred dvoma cudzími osobami tvrdí nepravdivé skutočnosti, že ju otec zbil, že je podozrivý z ohrozenia zdravia a života dcéry, že klame, že sa nikdy o žiadne svoje dieťa nestaral, že ohrozuje všestranný vývin dcéry. Rozhodne preto nie je v najlepšom záujme dieťaťa byť v starostlivosti matky, ktorá sa takto správa a rozposiela nahé fotografie dieťaťa a správy s citlivými osobnými údajmi dieťaťa nielen úradom a súdu, ale aj úplne cudzím tretím osobám. Otec do súdneho spisu založil dva dôkazy svedčiace o nezávadnosti pitnej vody uňho v domácnosti, tiež matka nechala urobiť akreditovaný odber vody (t.j. pracovník laboratória osobne odoberie vzorky vody) opäť so záverom, že voda u otca spĺňa všetky zákonné limity.

19. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že podľa kolízneho opatrovníka pokiaľ rodičia nespolupracujú vo veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, nie je v najlepšom záujme dieťaťa zverenie do striedavej osobnej starostlivosti. Uvedené uviedol kolízny opatrovník ako jediný argument, prečo dieťa nemôže byť zverené do striedavej osobnej starostlivosti. Je to práve matka, ktorá má komunikačný problém. Otec kontaktoval aj mediátora, aby bol tento nápomocný uklidniť vzťahy a komunikáciu s matkou, avšak matka spoluprácu odmietla. Otec zotrval na návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania, a to jednak za účelom posúdenia otázky, aký model starostlivosti je pre A. najvhodnejší, a jednak za účelom posúdenia psychického stavu matky.

20. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že považuje za nehorázne tvrdenie matky, že sa údajne mal začať zaujímať o maloletú až potom, čo zistil, že matka žiada priznanie „spravodlivého výživného k maloletej“. Nie je v poriadku, keď sa o malú A. stará C. E. na úkor vlastného otca dieťaťa. Čo sa týka údajného násillia otca voči matke, otec toto popiera v každom jeho vyjadrení, matku nezbil, neškrtil ani nič iné. Matka skutočnosti prekrúca vo svoj prospech, k čomu poukázal na situáciu pri odovzdaní dieťaťa dňa 03.08.2023 a následných odovzdávkach. Matka uvádza, že A. je „vždy riadne nakrmená, je postarané o jej pitný režim, táto má dostatok spánku, je krásne a primerane počasiu oblečená a navyše je zabezpečená potrebná lekárska starostlivosť o ňu...“ Toto presne vystihuje postoj matky k A.. Je to akoby príliš mechanické, akoby matka plnila povinnosti zo zoznamu, kedy je starostlivosť matky až extrémna. Kde sú však citové potreby A., na ktoré matka nemyslí? Na „vymodlenosť“ dieťaťa matka v konaní poukazuje opakovane a práve toto ponúka vysvetlenie, prečo je starostlivosť matky o A. v konečnom dôsledku taká extrémna, čoho súčasťou je dieťa si prisvojiť, resp. vylúčiť zo starostlivosti a výchovy dieťaťa otca a tohto používať len ako bankomat. Otec A. v žiadnom prípade nestresuje ani netraumatizuje, pokiaľ matka tvrdí opak, ide o výmysly matky; otec v konaní predložil viacero fotografií a videonahrávok, z ktorých vyplýva, že A. je u otca spokojná, usmiata, uvoľnená, hravá, prirodzená.

21. V ďalších vyjadreniach otec uviedol, že neustále ataky a útoky matky na otca pri stretávaní so A. pokračujú; matka dáva A. otcovi na stretnutie neskoro, vždy ju podľa názoru otca neprimerane pripúta do kočíka, z čoho je A. K., a býva nevhodne oblečená. Otec sa domnieva, že matka to robí účelovo, aby A. ochorela a matka mohla povedať, že A. ochorela u otca. Podľa otca sú vyjadrenia D. E. nepravdivé. Prevažnú časť spisu zaplnila podaniami ona, už cca 800 strán. Zaujímalo by ho, kedy sa stará o malú, kedy na toto všetko má čas a kto sa vlastne stará o malú, keď toto všetko robí, behá po súdoch a všetkých

týchto organizáciách. Všetky tvrdenia ohľadom nestarania sa o dcéru sú vymyslené hlúposti. Naopak vedel by rozprávať, ako s ňou občas surovo manipuluje, nedostatočne ju vzhľadom na počasie oblieka, aká je malá pri nej nervózna a pod. O stav dcéry sa aktívne zaujíma, avšak matka mu neposkytuje riadne informácie a ani nemá prístup k dcérinej zdravotnej dokumentácii. Má podozrenie, že matka používa dcérin zdravotný stav, aby mu zamedzila prístup k dcére. D. E. tvrdí, že na ňu podáva trestné oznámenia a šikanuje ju. Podal len jedno trestné oznámenie za marenie výkonu súdneho nariadenia, ale po týchto vyjadreniach bude určite zvažovať niekoľko trestných oznámení za ohováranie a osočovanie jeho a celej jeho rodiny, ako aj za zasahovanie do súkromia špehovaním a podobne. Všetci nerobia nič iné, len zatvárajú oči, len aby mali pokoj a vôbec im nezáleží na malom, bezbrannom dieťatku, na malej A., že musí znášať to, čo znáša. Jediný človek, čo sa ho zastal, bola bývalá pediatrička malej. Skonštatovala, že matka potrebuje psychiatra a taktiež si zniesla ohováranie a kritiku od p. E. a súd nám ju ani nepovolil vypočuť, lebo by len potvrdila naše tvrdenia a súd a sociálka by museli konať a týmto sa im zrejme nechce zaťažovať. A taktiež primár pôrodnického oddelenia p. E. J., ktorý ho upozornil na čudné správanie p. E..

22. Matka v priebehu odvolacieho konania predkladala ďalšie vyjadrenia a správy ohľadom zdravotného stavu maloletej A. a ohľadom priebehu odovzdávania a stretávania sa otca s maloletou, ktoré boli otcovi a kolíznemu opatrovníkovi doručené na vedomie.

23. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podali oprávnení účastníci konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) potvrdil rozsudok okresného súdu, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení zákona o rodine, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd cez úpravu v ust. § 387 ods. 1, 2 CSP stotožnil.

24. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie matky ani odvolanie otca nemožno vyhodnotiť ako dôvodné.

25. Matka v podanom odvolaní a v následných vyjadreniach namietala záver okresného súdu, ktorý upravil styk otca s maloletou bez prítomnosti matky. Matka v odvolaní požadovala zmenu tohto rozhodnutia tak, aby sa styk otca s maloletou realizoval len v jej prítomnosti. Poukazovala pritom na skutočnosť, že otec je pre maloletú neznámym človekom, ktorého nevidela viac ako 4,5 mesiaca, a poukázala na nahrávku, ktorá dokumentuje priebeh odovzdávania dieťaťa otcovi, a na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý odporúčal styk realizovať len za prítomnosti matky. Krajský súd vo vzťahu k tejto odvolacej argumentácii považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že od podania odvolania matkou, datovaného dňa 25. augusta 2023, sa aktuálne styk maloletej A. s otcom bez prítomnosti matky realizuje na základe uznesenia okresného súdu č.k. DK-8P/18/2023-595 zo dňa 12. júla 2023, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 13CoP/26/2023-793 zo dňa

12. septembra 2023. Z obsahu spisového materiálu je síce zrejmé, že odovzdávanie maloletej A. zo strany matky otcovi neprebíha bez problémov a pri tomto odovzdávaní dochádza ku konfliktným a vypätým situáciám, zároveň však nemožno konštatovať odôvodnenosť odvolacej námietky matky, že by otec nebol schopný o maloletú A. sa počas súdom upraveného styku náležite postarať a zabezpečiť všetky jej potreby. Čo sa týka opakovaných námietok matky, že domácnosť otca nemá preukázateľne zabezpečený zdroj pitnej a kontrolovanej vody, je potrebné poukázať na rozbor, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a ktoré túto námietku matky vyvracajú. Ak matka tieto rozbor, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a ktoré túto námietku matky vyvracajú, tak jej námietky, že sa môže jednať o inú vodu nabratú z iného zdroja, neboli z jej strany nijakým spôsobom podložené. Krajský súd je názoru, že zásadným problémom pri realizácii úpravy práv a povinností rodičov k maloletej A. je preukázaná konfliktnosť vzťahov medzi rodičmi dieťaťa a tým vyvolaná

napätá atmosféra. Z celého spisového materiálu je zrejmé, že argumentácia matky vykazuje znaky účelovosti s cieľom minimalizácie kontaktu otca s maloletou, čoho dôsledkom môže byť nežiadúci stav v podobe nevytvorenia potrebných väzieb dieťaťa k jednému z rodičov, ktorá okolnosť nemá nič spoločné s matkou frázovite zdôrazňovaným záujmom maloletej A.. Pokiaľ aj matka v podanom odvolaní poukazovala na skutočnosť, že otec s maloletou netrávil dlhší čas a z tohto dôvodu má byť nevyhnutne potrebná jej osobná prítomnosť pri styku otca s maloletou, tak je nepochybné, že matkou navrhovaná úprava stretávania sa len za jej prítomnosti by nikdy nevedla k náprave takéhoto stavu a k prehĺbeniu žiadúcej väzby medzi otcom a maloletou. Z tvrdení matky a z jej vyjadrení v priebehu nielen prvostupňového, ale aj odvolacieho konania nevyplýva, akým spôsobom si matka predstavuje zabezpečenie a upevnenie vzťahu medzi otcom a maloletou a je zjavný len jej záujem mať stretávanie pod kontrolou a obmedziť ho na čo najkratší časový interval. Takýto postup je svedectvom neobjektívneho prístupu matky k rodičovským právam druhého rodiča. Za situácie, kedy z obsahu spisového materiálu vyplýva rodičovský konflikt, ktorý sa aktuálne prejavuje najmä pri odovzdávaní dieťaťa matkou otcovi, tak nepochybne nie je ani v záujme maloletej, aby tento konflikt a tieto situácie pretrvávali aj počas obdobia styku otca s maloletou. Prítomnosť matky pri týchto stretnutiach by viedla ku vzniku ďalších konfliktných situácií, čo nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a ani v záujme rozvíjania vzťahov maloletého dieťaťa s otcom. Krajský súd v tomto smere apeluje na matku, aby aktívne podporovala maloletú pri procese vymanenia sa z prílišnej závislosti len na jednom z rodičov a navrátenia pocitu istoty a bezpečia aj vo vzťahu k otcovi ako druhému rodičovi. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že aktuálne, k času rozhodovania krajského súdu, neboli v starostlivosti otca o maloletú, ktorá prebieha práve na základe vyššie uvedeného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, zistené akékoľvek nedostatky, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnú prítomnosť matky pri stretnutiach otca s maloletou A.. Krajský súd sa preto priklonil k riešeniu, ku ktorému vo vzťahu k styku maloletej A. s otcom bez prítomnosti matky dospel okresný súd, a v ďalších podrobnostiach odkazuje na vecne správne závery okresného súdu v tejto otázke, s ktorými sa stotožnil.

26. Otec v podanom odvolaní žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a maloletú A. zveriť do jeho osobnej starostlivosti, prípadne zveriť maloletú A. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Otec v podanom odvolaní spochybnil závery súdu prvej inštancie, spochybnil vypočutých svedkov a namietal, že vo veci nebolo nariadené znalecké dokazovanie týkajúce sa spôsobilosti matky postarať sa o maloletú. Krajský súd vo vzťahu k otázke zverenia maloletej a úpravy styku rodičov s maloletou v celom rozsahu odkazuje na závery rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa ako vecne správnymi stotožnil. Otec svoje námietky okrem iného smeroval na vyhodnotenie záverov dokazovania uskutočneného súdom prvej inštancie, keď spochybňoval vyhodnotenie svedeckej výpovede C. E. a namietal, že ďalšie ním navrhované dôkazy okresný súd nevykonal. Ak otec v podanom odvolaní namietal hodnotenie vykonaných dôkazov zo strany súdu prvého stupňa, poukazuje krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „...Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd

nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z vyššie uvedených kritérií hodnotenia dôkazov.

27. Obdobne krajský súd nehodnotí ako dôvodnú ani námietku nevykonania ďalších otcov navrhovaných dôkazov. Je potrebné poukázať na konštantnú judikatúru vyšších súdov Slovenskej republiky, z ktorej sa poukazuje na R.č. 37/1993, podľa ktorého judikátu „nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom“. Tiež podľa R.č. 125/1999, „ak súd v priebehu konania nevykoná všetky dôkazy navrhované účastníkmi, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f) OSP nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení“. Podľa R.č. 164/2003-I. „Ústava Slovenskej republiky neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie“. Okresný súd priamo na pojednávaní dňa 13. júla 2023 (č.l. 653 rub spisu) a následne v odôvodnení rozsudku na všetky otcov navrhované dôkazy reagoval a ich nevykonanie riadne odôvodnil. K dôkaznému návrhu na vypočutie svedkyne E. C., ktorý otec zopakoval v podanom odvolaní, okresný súd uviedol, že svedkyňu nevypočul z dôvodu, že takéto dokazovanie považoval za nadbytočné a neúčelné, keď mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu maloletej A. aj za čas, kedy bola maloletá v starostlivosti práve E. C.. Otec v podanom odvolaní E. C. žiadal vypočuť z dôvodu, že mala potvrdiť jeho tvrdenie o tom, že sa stará matka C. E. nemôže vyjadrovať k tomu, v akom rozsahu sa staral o maloletú A., keďže sa po narodení v domácnosti nezdržovala dlhší čas. Z vyjadrenia otca pritom nie je zrejmé, v akom rozsahu má E. C. otcov tvrdené skutočnosti potvrdiť, keďže otec uvádzal len tvrdenie, že v čase jej návštevy v domácnosti, tam C. E. nebola. Z vyjadrenia otca tak neplynie, či navrhovaná svedkyňa E. C. vie posúdiť dlhšie časové obdobie, počas ktorého otec rozporuje závery okresného súdu ohľadom jeho starostlivosti o dcéru, keď zrejme domácnosť navštívila len raz. Touto výpoveďou chcel otec preukázať svoje tvrdenie, že o dcéru sa staral celodenne a po dlhšiu dobu, avšak nie je zrejmé, na základe akých skutočností by o tom mala byť informovaná práve pediatrička E. C.. V tejto súvislosti treba poukázať na skutočnosť, že matka s mal. A. u otca bývali len krátke obdobie po jej narodení a následne sa matka o dieťa starala sama niekoľko mesiacov až do nariadenia neodkladného opatrenia o úprave styku otca s dcérou, keď dokonca počas cca troch mesiacov styk otca s dcérou neprebíhal vôbec. Okrem toho počas pobytu u otca otec pracoval, a preto sa dcére mohol venovať až po návrate z práce, teda nepochybne podstatná časť starostlivosti bola na strane matky, ktorá v danom čase nepracovala. Ak otec tvrdí, že sa o dcéru staral rovnocenne ako matka, tak s prihliadnutím na uvedené jeho tvrdenie neobstojí. Obdobne krajský súd nehodnotí ako dôvodné ani námietky otca vo vzťahu k výsluchu C. E., starej matky maloletej A.. Otec v podanom odvolaní spochybňuje schopnosť starej matky starať sa o maloletú A. s tým, že sa má jednať o psychicky chorú osobu a z tohto dôvodu má byť dieťa vo vážnom ohrození života, psychického a fyzického zdravia. Toto tvrdenie otca však nie je podložené žiadnym z vykonaných dôkazov a ani sám otec v podanom odvolaní neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že starostlivosť starej matky ohrozuje život a zdravie dieťaťa. Ak otec svoje ďalšie námietky smeruje do toho tvrdenia, že mu matka má brániť v stretávaní sa s maloletou, tak je potrebné poukázať na skutočnosť, že aktuálne, do právoplatného rozhodnutia, bol styk otca s maloletou upravený na základe vykonateľného uznesenia okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia, a preto ak v tomto styku bolo otcovi, či už matkou, alebo inými osobami tak, ako to otec tvrdí, bránené, mal otec možnosť navrhnúť súdny výkon tohto rozhodnutia. Preto ďalšie námietky otca obsiahnuté v ním podanom odvolaní vo vzťahu k skutočnosti, akým spôsobom sa realizoval, resp. nerealizoval styk z jeho strany s maloletou dcérou a že mu v tomto styku malo byť bránené, nie je možné hodnotiť ako relevantné vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu okresného súdu, ktoré otec odvolaním napadol.

28. Otec sa nestotožnil ani so záverom okresného súdu ohľadom starostlivosti matky o maloletú A. v kontexte jej zdravotných problémov, pričom podľa jeho názoru matka nepreukázala objektívne príčiny ochorenia maloletého dieťaťa a vyslovil predpoklad, či práve prostredie psychicky chorej matky, kde sa dieťa nachádza, nespôsobuje vyššiu mieru jej zdravotných ťažkostí. Vo vzťahu k takejto argumentácii otca je potrebné krajským súdom opätovne poukázať na už vyššie uvedené závery, že sa jedná len o ničím nepodložené predpoklady a špekulácie otca, ktorými sa snaží spochybniť závery rozsudku okresného súdu. Otec matke vytká, že nepreukázala objektívne príčiny ochorenia dieťaťa, pričom nie je zrejmé, na základe čoho a akým spôsobom by matka mala takúto povinnosť. Je potrebné uviesť, že

príčiny týchto ochorení nepreukázal a nijako neodôvodnil ani otec. Vo vzťahu k zdravotným ťažkostiam pritom otec opakovane poukazuje na to, že maloletá A. mala byť matkou mechanicky poranená v konečníku teplomerom, čo majú preukazovať predložené doklady, predovšetkým prepúšťacie správy zo dňa 29.11.2022 a zo dňa 25.07.2023. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu krajský súd poukazuje na záver okresného súdu, ktorý konštatoval, že sa z vykonaného dokazovania nepotvrdilo obvinenie otca zo strany matky zo spôsobenia črevnej infekcie dcéry v dôsledku používania vody, na ktorú je napojený dom otca, a rovnako sa nepotvrdilo ani obvinenie otca, že matka spôsobila krvácanie zistené v stolici dcéry v novembri 2022. Ak otec v tomto smere poukazyval na vyššie uvedené prepúšťacie správy, tak krajský súd po oboznámení sa s týmito správami obdobne ako súd prvej inštancie konštatuje, že z týchto správ nie je možné vyvodiť, že by poranenie malo byť spôsobené matkou pri zavádzaní teplomera. V prepúšťacej správe zo dňa 29.11.2022 (č.l. 18 spisu) je uvedené, že nie je možné vylúčiť záver o možnosti poranenia konečníka pri zavádzaní teplomera. V závere správy (č.l. 21 spisu) je uvedené: „mechanické poranenie teplomerom?“ a rovnaké údaje o možnom poranení teplomerom sú uvedené tiež v správe z gastroenterologického vyšetrenia zo dňa 20.12.2022 (č.l. 23 spisu) a zo dňa 20.02.2023 (č.l. 25 spisu). Z prepúšťacej správy zo dňa 25.07.2023 (č.l. 661 spisu) je zrejmé, že informácia o mechanickom poranení teplomerom je prevzatá zo správy z predchádzajúcej hospitalizácie z 11/22. Z uvedených správ tak poranenie teplomerom nie je možné konštatovať ako jednoznačne preukázané, keďže v týchto správach sa uvádza len ako možnosť, že k poraneniu došlo práve pri zavádzaní teplomera, resp. je táto skutočnosť v týchto správach uvedená s otáznikom. Aj z uvedených dôvodov preto nemôže obstáť tvrdenie otca o nedostatočnej starostlivosti matky o maloletú A..

29. Otec ďalej v podanom odvolaní namietal vyjadrenie okresného súdu, že na jednej strane otec spochybňuje spôsobilosť matky vykonávať starostlivosť o dieťa a na druhej strane žiada o zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, kedy by sa rovnako o dieťa starala matka a rovnako otec. K tejto argumentácii okresného súdu sa otec v podanom odvolaní obmedzil len na opätovné poukazovanie na správanie sa matky a ničím nepreukázané závery o tom, že matka dieťa týra, resp., že dieťa je u matky fyzicky či psychicky ohrozené. Aj napriek týmto svojim vyjadreniam a spochybneniam otec aj v podanom odvolaní ako jednu z alternatív riešenia starostlivosti o maloletú A. opätovne uvádza striedavú starostlivosť obidvoch rodičov. Na jednej strane tak otec tvrdí, že matka je psychicky chorá a nie je schopná o dieťa sa starať a na druhej strane opakovane a konzistentne v priebehu celého konania ako jedno z riešení situácie navrhuje striedavú starostlivosť, teda starostlivosť, kedy sa o dieťa bude starať otec aj matka v rovnakom rozsahu.

30. Vo vzťahu k psychickému stavu matky otec v podanom odvolaní aj v ďalšom podaní datovanom dňa 08.03.2024 zopakoval návrh na nariadenie znaleckého dokazovania na posúdenie psychického stavu matky a jej spôsobilosti starať sa o maloletú A.. Krajský súd vo vzťahu k návrhu otca na nariadenie znaleckého dokazovania poukazuje na záver okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Z vykonaného dokazovania nevyplýva potreba dokazovanie doplniť práve znaleckým dokazovaním znalcom z odboru psychológie a psychiatrie, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosť, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov, s výnimkou ničím nepodložených tvrdení otca, nevyplýva, že by maloletá A. bola počas starostlivosti matky akýmkoľvek spôsobom ohrozená čo sa týka jej fyzického či psychického vývinu a zdravia. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že u maloletej A. sa jedná o dieťa s viacerými zdravotnými diagnózami a komplikáciami, ktoré práve z tohto dôvodu opakovane a často navštevuje rôzne zdravotnícke zariadenia a rôznych lekárov, ktorí ju podrobujú vyšetreniam za účelom riešenia jej zdravotných komplikácií. Ani z jedného z vyjadrení lekárov, či prepúšťacích správ pritom nevyplýva, že by maloletá A. bola v starostlivosti matky akýmkoľvek spôsobom ohrozená, resp., že by matka starostlivosť o maloletú akýmkoľvek spôsobom zanedbávala. Samotná skutočnosť, že sa matka pre dcéru, ktorá preukázateľne trpí viacerými zdravotnými komplikáciami, snaží zabezpečiť potrebnú zdravotnú starostlivosť, predsa nemôže bez ďalšieho viesť k záveru o psychickej poruche matky. Z obsahu spisu neplynie záver, že by sa jednalo o nepotrebné alebo zbytočné zdravotnícke vyšetrenia. Na poskytnutie zdravotnej starostlivosti predsa nestačí súhlas či želanie rodiča, ale je potrebné predovšetkým rozhodnutie ošetrojúceho lekára. Otec samotný pritom nikdy ním tvrdené nedostatky v starostlivosti matky nesignalizoval príslušným orgánom. Okrem toho vecne správne okresný súd poukázal na realizovanú orientačnú psychodiagnostiku osobnosti oboch rodičov, z ktorej nevyplýva, že by v dôsledku psychického stavu matky mala byť starostlivosť z jej strany o maloletú A. akýmkoľvek spôsobom ohrozená. Otec svoje tvrdenia o zlom psychickom stave matky odvodzoval len od bližšie nešpecifikovaných a ničím nepodložených zistení, ktoré mal nadobudnúť z počutia od iných osôb a lekárov. Opakované tvrdenia otca v podanom odvolaní, že dieťa má byť u matky

vo vážnom ohrození života a že je ohrozený psychický či fyzický vývin dieťaťa, tak možno hodnotiť ako ničím nepodložené a zároveň tvrdenia, ktoré ako už bolo konštatované, sú v rozpore s návrhom otca na striedavú starostlivosť rodičov.

31. Otec v podanom odvolaní požadoval maloletú A. zveriť do osobnej starostlivosti, prípadne do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Vo vzťahu k týmto odvolacím návrhom otca krajský súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (odsek 38. tohto odôvodnenia). Krajský súd ani vo vyvolanom odvolacom konaní s prihliadnutím na tvrdenia otca v podanom odvolaní a v jeho vyjadreniach nezistil, že by v danom prípade v najlepšom záujme maloletej A. bolo jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Vo všeobecnosti platí, že model striedavej starostlivosti možno považovať za riešenie, ktoré je v záujme maloletých detí, neplatí to však absolútne. Striedavá osobná starostlivosť má svoje pozitíva pri zachovaní rovnocenného vzťahu dieťaťa s rodičmi, avšak zároveň prináša aj zvýšené nároky na psychiku dieťaťa a požiadavky na rodičov. Striedavá osobná starostlivosť vyžaduje od rodičov vzájomnú komunikáciu a schopnosť dohodnúť sa na jednotnom postupe vo výchove dieťaťa a na riadnom zabezpečení jeho potrieb. Neustála výmena prostredia, v ktorom dieťa vyrastá, môže mať okrem pozitívnych vplyvov aj vplyvy negatívne, keďže dieťa si takúto formu výchovy berie ako štandardnú, ako vzor do života. Pri posudzovaní zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti musí súd vždy prihliadať na to, aby takýmto rozhodnutím nedošlo k neprimeranému zásahu do práv účastníkov a predovšetkým na to, aby takáto úprava bola v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. V prejednávacom prípade aj krajský súd dospel k záveru, že predpoklady pre striedavú osobnú starostlivosť naplnené nie sú. Je predovšetkým potrebné poukázať na skutočnosť, že maloletá A. aj vzhľadom k svojmu veku (v čase rozhodovania krajského súdu približne vo veku 1,5 roka) je dieťaťom ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, prioritne fixovaným na matku a jej starostlivosť. Aktuálne styk s otcom prebieha na základe neodkladného opatrenia vydaného okresným súdom a z podaní tak otca ako aj matky v rámci odvolacieho konania vyplýva, že už pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa dochádza medzi rodičmi k opakovaným konfliktom, ktoré majú negatívny vplyv na maloleté dieťa. V danej situácii tak úplne absentuje vzájomná komunikácia a schopnosť rodičov dohodnúť sa na úprave vzťahov k maloletému dieťaťu. Za tohto stavu nemôže byť v záujme maloletej A., aby bola vytrhnutá zo svojho aktuálneho výchovného prostredia, ktoré má stabilizované u matky, a aby bola nútená v pravidelných intervaloch výchovné prostredie meniť a odchádzať k otcovi. V zhode so súdom prvej inštancie možno konštatovať, že kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa prevažuje nad záujmom rodiča, na ktorý otec poukazuje v podanom odvolaní, teda nad jeho záujmom rovnocenne sa podieľať na výchove maloletej A.. Je zrejme, že od narodenia sa o maloletú A. v prevažnej miere stará jej matka a k styku s otcom aktuálne dochádza výlučne v rámci neodkladným opatrením upraveného rozsahu. Ako už bolo krajským súdom konštatované, v starostlivosti matky o maloletú A. neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by signalizovali nevyhnutnú potrebu zmeny výchovného prostredia. Krajský súd nespochybňuje tvrdenie otca o tom, že má s maloletou A. vybudovaný vzťah, avšak podľa názoru krajského súdu tento vzťah nedosahuje mieru porovnateľnú so vzťahom s matkou. Je potrebné v budovaní vzťahu otca s dcérou pokračovať, na čo sa aktuálne ako najvhodnejšia javí úprava okresného súdu čo do rozsahu styku otca s maloletou A.. Je pritom potrebné uviesť, že táto úprava nie je úpravou definitívnou a v budúcnosti nemennou, keďže v prípade, ak sa zmenia okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri tomto rozhodovaní, nie je možné v budúcnosti vylúčiť zmenu rozhodnutia o starostlivosti o maloletú. V zhode so súdom prvej inštancie tak je krajský súd názoru, že aktuálne je pre maloletú A. najvhodnejším riešením jej ponechanie v starostlivosti matky. V podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie tejto časti rozsudku okresného súdu, ktorého argumenty nepovažuje za potrebné opakovať. Krajský súd s prihliadnutím na okolnosti v súdnej veci je toho názoru, že zásadná zmena v podobe zavedenia striedavej starostlivosti, či zverenia maloletej A. do starostlivosti otca, je aktuálne neprimeraná a nevhodná.

32. O aktuálnych problémoch medzi rodičmi maloletého dieťaťa svedčí aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka k podaným odvolaniam datované dňa 04.10.2023, v ktorom kolízny opatrovník uviedol, že rodičia v súčasnosti nevedia viesť konštruktívny rozhovor a v prípade prítomnosti matky počas stretávania sa otca s maloletou by dochádzalo k napätej atmosfére, ktorá by pre maloleté dieťa bola nevhodná, s tým, že je dôležité, aby sa vzťah otca s maloletým dieťaťom budoval postupne, s postupným rozširovaním styku, a preto pokiaľ rodičia nespolupracujú vo veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, nie je v jeho najlepšom záujme zverenie do striedavej osobnej starostlivosti.

33. V podanom odvolaní otec ako jeden z argumentov ohľadom nedostatku starostlivosti matky o maloletú A. uviedol, že matka odmietla počas pobytu v nemocnici dezinfekciu izby, v ktorej sa

s maloletou A. zdržiavala. Krajský súd túto námietku nemôže hodnotiť ako dôvodnú a relevantnú, pričom treba poukázať na vyjadrenie matky k tejto skutočnosti, keď uviedla, že izbu, v ktorej sa s maloletou zdržiavala, dezinfikovala sama a za tejto situácie potom nepožadovala, aby bola izba opakovane dezinfikovaná zdravotným personálom. Ako dôvodný krajský súd nehodnotí ani návrh otca na vypočutie svedkyne H. A., ktorá sa mala vyjadriť k okolnostiam odovzdávania maloletej A. zo strany matky otcovi dňa 03.08.2023. Aj v tomto prípade sa zo strany otca jedná o dôkaz, ktorý sa týka výkonu rozhodnutia – odovzdávania a preberania maloletej A. a problémov, ku ktorým pri takomto odovzdávaní dochádza, a ktorý by len ďalej dokresľoval negatívne emócie a narušené vzťahy rodičov. Otec v podanom vyjadrení k odvolaniu matky tiež namietal, že matka vyhotovila fotografie, na ktorých je maloletá A. s obnaženými genitáliami. V tomto smere je namieste krajským súdom apelovať na matku, aby sa zdržala vyhotovovania takýchto fotografií intímnych miest maloletého dieťaťa a prípadného šírenia týchto fotografií, keďže takáto činnosť môže mať nepochybne negatívny vplyv na vývoj maloletého dieťaťa aj v budúcnosti. Bez ďalšieho sa však nejedná o také skutočnosti, ktoré by mali evokovať záver otca, že dieťa nemôže zostať v starostlivosti matky.

34. Krajský súd opätovne zvyrazňuje, že v zmysle zákonnej úpravy článku 5 Zákona o rodine je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Aktuálne zo skutočností, ktoré boli osvedčené v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podaných odvolaniach, možno konštatovať, že je v záujme maloletej A. práve to, aby zotrvala v starostlivosti matky s primeranou úpravou styku otca s maloletou. Odvolací súd citlivo zvažoval vzniknutú situáciu a plne si uvedomuje, že otec ako rodič má na starostlivosť o maloletú A. rovnocenné právo ako jej matka. Zároveň je však namieste konštatovať, že v tomto prípade záujem maloletého dieťaťa prevyšuje záujem otca a jeho právo na rovnocennú starostlivosť, a preto bolo potrebné tak okresným súdom ako aj krajským súdom ako súdom odvolacím za rešpektovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa zveriť maloletú A. do starostlivosti matky a upraviť styk otca s maloletou.

35. Vo vzťahu k ďalším odvolacím argumentom otca treba poukázať na skutočnosť, že otec v podanom odvolaní opakovane uvádzal okolnosti týkajúce sa odovzdávania a preberania maloletej v rámci úpravy jeho styku s maloletou, kde namietal postup matky a jej správanie sa pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa. Otec poukazuje na skutočnosť, že matka si hľadá zámienky na to, aby mu dieťa neodovzdala. Ako už bolo krajským súdom konštatované, v tomto prípade sa jedná o okolnosti, ktoré sa týkajú realizácie súdom nariadeného neodkladného opatrenia vo vzťahu k úprave styku otca s maloletou. Ak jeden z účastníkov takúto úpravu na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia nerešpektuje, má druhý účastník možnosť domáhať sa v potrebnom rozsahu nariadenia výkonu rozhodnutia. Otázky namietané otcom, či správanie sa matky bez ďalšieho nesignalizujú, že by rozhodnutie okresného súdu vo veci samej malo byť vecne nesprávne a neplynú z nich dôvody, aby krajský súd toto rozhodnutie okresného súdu zmenil. Tak matka ako aj otec v priebehu odvolacieho konania opakovanými vyjadreniami spochybňovali postup druhého z rodičov pri starostlivosti o maloletú A. a videonahrávkami dokumentovali okolnosti, za akých dochádza k preberaniu a odovzdávaniu dieťaťa. Tak matka ako i otec sa týmito dokladmi snažili preukázať relevanciu svojich odvolacích argumentov, avšak krajský súd z týchto dokladov dospel výlučne k záveru, že základným problémom pri starostlivosti rodičov o maloletú A. je ich vzájomná animozita, rodičovský konflikt a minimálna schopnosť komunikácie a riešenia vzniknutých problémov. Je potrebné v tejto situácii apelovať na oboch rodičov, aby prešli od spôsobu osobnej komunikácie „bývalých partnerov“ k spôsobu komunikácie výlučne „spoločných rodičov dieťaťa“, keďže rodičia majú prvoradú úlohu a zodpovednosť vo výchove maloletého dieťaťa a konštruktívna komunikácia rodičov o potrebách a živote maloletého dieťaťa je v jeho záujme. Všeobecne platí, že ak rodičia nevedia spracovať nezhody vo svojom bývalom partnerskom vzťahu, majú prirodzene tendencie prenášať svoje nezhody aj do vzťahu k maloletému dieťaťu. Povinnosťou obidvoch rodičov je však snažiť sa o zmiernenie svojich vzájomných nezhôd a zdržať sa prejavov svojich negatívnych postojov a emócií pred maloletým dieťaťom, aby situácia, kedy došlo k rozpadu partnerského vzťahu rodičov, mala na dieťa čo najmenší negatívny dopad. Je potrebné apelovať na matku, aby rešpektovala skutočnosť, že dieťa má dvoch rodičov a má právo stretávať sa a byť vychovávané aj druhým z nich, teda otcom. Napätie a nezhody, ktoré medzi rodičmi sú a ktoré je možné zistiť z videonahrávok vyhotovených počas odovzdávania a preberania dieťaťa, totiž citovo zraňujú maloletú A. a môžu spôsobovať vytvorenie negatívnych pocitov dieťaťa voči rodičom. Každý z rodičov musí akceptovať druhého rodiča a jeho dôstojnosť a postavenie či úlohu v živote maloletej A.. To zahŕňa aj adekvátnu psychickú prípravu a povzbudzovanie dieťaťa na budovanie dobrých vzťahov s druhým z rodičov. Je žiadúce, aby sa obidvaja rodičia o druhom rodičovi vyjadrovali s náležitou úctou a rešpektom a aby svoje negatívne

emócie z partnerského vzťahu neprenášali na dieťa. Je potrebné akcentovať, že otec prejavuje skutočný, nefalšovaný záujem o maloletú A., jej zdravý vývoj a vývin, čo by aj matka ako druhý rodič mala hodnotiť pozitívne, keďže nie v každej situácii druhý z rodičov prejavuje skutočný a úprimný záujem o podieľanie sa na starostlivosti a výchove maloletého dieťaťa a sú bežné a v praxi nie výnimočné prípady, kedy druhý rodič záujem o dieťa neprejavuje. Preto by matka mala podporovať maloletú A. v budovaní pozitívneho vzťahu s jej otcom, nebrániť stretávaniu sa maloletej A. s otcom a vytvárať na to potrebný rámec.

36. Na základe uvedených zhodnotení pristúpil krajský súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP k potvrdeniu napadnutého čiastočného rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že krajský súd v podrobnostiach odkazuje na vecné správne závery okresného súdu.

37. O trovách odvolacieho konania nebolo krajským súdom rozhodované vzhľadom na predmet odvolacieho konania, ktorým bol čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie, keďže okresný súd s poukazom na § 262 ods. 3 CSP vyhradil rozhodnutie o trovách rozsudku, ktorým rozhodne aj o zvyšnom predmete konania.

38. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.